

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 27 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/U. Notermans-Boddenberg

(Cauza C-114/11) ⁽¹⁾

(Articolele 18 CE și 39 CE — Autovehicule — Utilizarea într-un stat membru a unui autovehicul privat care este înmatriculat în alt stat membru — Taxarea acestui vehicul în primul stat membru cu ocazia primei sale utilizări pe rețeaua rutieră națională — Vehicul adus cu ocazia mutării în primul stat membru și utilizat atât în scopuri private, cât și pentru deplasări către locul de muncă situat în al doilea stat membru)

(2012/C 258/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârât: U. Notermans-Boddenberg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolelor 18 CE și 39 CE (devenite, după modificare, articolele 21 TFUE și 45 TFUE) — Reglementare națională care impune cerința unei taxe de înmatriculare cu ocazia primei utilizări a unui vehicul pe rețeaua rutieră națională — Impunerea unei persoane care s-a mutat din alt stat membru, care are cetățenia aceluia stat membru și care utilizează în mod permanent un vehicul înmatriculat în acel stat și făcând parte din bunurile mutate în vederea unei utilizări private și profesionale care presupune călătorii de afaceri către acel stat membru

Dispozitivul

1. *Articolul 39 CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care impune persoanelor cu domiciliul pe teritoriul său, care s-au mutat din alt stat membru și care au adus cu ele un vehicul înmatriculat în acest din urmă stat membru, cu ocazia primei utilizări a respectivului vehicul pe rețeaua rutieră națională, plata unei taxe datorate în mod normal la înmatricularea unui vehicul în primul stat membru, atunci când vehiculul menționat este utilizat în mod esențial pe teritoriul primului stat membru cu titlu permanent, chiar dacă această utilizare include trasee efectuate de persoanele în cauză pentru a ajunge locul de muncă situat în al doilea stat membru.*

⁽¹⁾ JO C 152, 21.05.2011

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 26 aprilie 2012 — Deichmann SE/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-307/11 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Semn figurativ reprezentând un unghi încadrat de o linie punctată]

(2012/C 258/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Deichmann SE (reprezentant: O. Rauscher, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: K. Klüpfel, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 13 aprilie 2011 — Deichmann SE/OAPI (T-202/09), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 aprilie 2009 de respingere a căii de atac împotriva deciziei examinatorului de a refuza înregistrarea ca marcă comunitară a semnului figurativ reprezentând un unghi încadrat de o linie punctată pentru anumite produse din clasele 10 și 25 — Caracterul distinctiv al mărcii

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Obligă Deichmann SE la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 269, 10.9.2011.

Recurs introdus la 11 mai 2012 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 martie 2012 în cauzele conexe T-29/10 și T-33/10, Țările de Jos și ING Groep/Comisia

(Cauza C-224/12 P)

(2012/C 258/14)

Limbile de procedură: olandeza și engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, S. Noë și H. van Vliet, agenți)

Celelalte părți în proces: Regatul Țărilor de Jos
ING Groep NV
De Nederlandsche Bank NV

Concluziile recurenței

Recurența solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 2 martie 2012 în cauzele conexe T-29/10 și T-33/10, Nederland și ING Groep/Comisia, notificată Comisiei la 6 martie 2012;
- respingerea cererilor de anulare în parte a Deciziei Comisiei ⁽¹⁾ din 18 noiembrie 2009 privind ajutorul de stat C 10/09 (ex N 138/09) pus în aplicare de Țările de Jos cu privire la linia de credit de rezervă pentru active nelichide și planul de restructurare al ING;
- obligarea reclamanților în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată;
- cu titlu subsidiar,
  - trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
  - soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului;sau, cu titlu mai subsidiar
  - anularea articolului 2 al treilea paragraf din decizia atacată;
  - obligarea reclamanților în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

În primul rând, nu există nicio obligație legală privind aplicarea principiului investitorului privat avizat într-o economie de piață în legătură cu o modificare a condițiilor de rambursare referitoare la o măsură care a constituit ea însăși un ajutor de stat.

În al doilea rând, Tribunalul a apreciat în mod eronat pierderea de venituri suferită de statul membru ca urmare a condițiilor de rambursare modificate examinate în Decizia Comisiei din 18 noiembrie 2009 privind ajutorul de stat C 10/09 (ex N 138/09) pus în aplicare de Țările de Jos cu privire la linia de credit de rezervă pentru active nelichide și planul de restructurare al ING (denumită în continuare „decizia atacată”).

În al treilea rând, chiar dacă Comisia a calificat în mod eronat condițiile de rambursare modificate ca fiind ajutor de stat, Tribunalul era îndreptățit să anuleze în totalitate articolul 2 primul paragraf din decizia atacată.

În al patrulea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că articolul 2 al doilea paragraf din decizia atacată era în mod necesar nelegal, întrucât Comisia ar fi constatat în mod eronat că condițiile de rambursare modificate conțineau un element de ajutor de stat.

În al cincilea rând, Tribunalul a statuat *ultra petita* prin faptul că a anulat articolul 2 al doilea paragraf din decizia atacată și anexa II la aceasta.

În al șaselea rând și în subsidiar, în cazul în care a anulat în mod întemeiat articolul 2 primul și al doilea paragraf din decizia atacată și anexa II la aceasta, Tribunalul nu putea omite să anuleze articolul 2 al treilea paragraf din decizia atacată.

⁽¹⁾ Decizia 2010/608/CE (JO 2010, L 274, p. 139).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 29 mai 2012 — Citroën Belux NV/Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Cauza C-265/12)

(2012/C 258/15)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Citroën Belux NV

Pârâtă: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatul (9) din Directiva 2005/29/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții precum articolul 72 WMPC ⁽²⁾ care — sub rezerva cazurilor prevăzute limitativ de lege — interzice în principiu orice ofertă comună adresată consumatorului dacă cel puțin o componentă a acesteia este un serviciu financiar?